

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2021r.

Sąd Rejonowy w. G. w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w W. w składzie:

Przewodniczący – SSR Dorota Scott - Sienkiel

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w. G. M. P.

po rozpoznaniu w dniach 16.06.2021r., 18.08.2021r., 22.09.2021r., 20.10.2021r.

na rozprawie

sprawy **R. B. (1)**

urodzonego (...) w m. S.

syna A. i W. z d. Ż.

oskarżonego o to, że: w dniu 31 lipca 2020r. około godz. 15:00 w m. G. gmina B., na drodze wojewódzkiej W 650, kierując samochodem osobowym marki V. o nr. rej. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że jadąc po łuku drogi w prawo poruszał się z prędkością, która nie zapewniała panowania nad pojazdem, w wyniku czego obrócił się on wokół pionowej osi symetrii a następnie uderzył tylnym lewym kołem w betonowy ściek wodny, po czym przejechał na prawe pobocze, zjechał ze skarpy i przewrócił się na dach, w następstwie czego pasażer pojazdu R. C. doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy -stłuczenia okolicy ciemieniowej po stronie lewej z krwiakiem podskórnym oraz otarciem naskórka i złamania kompresyjnego trzonu kręgu (...) i L1 tj. obrażeń naruszających prawidłową czynność narządów ciała na okres dłuższy niż 7 dni w myśl art. 157§1kk

tj. o czyn z art. 177§1 kk

1. Uznając, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, na podstawie art. 66§1 i 2 kk, art. 67§1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego **R. B. (1)** warunkowo umarza na okres próby 1 (jeden) roku.
2. Na podstawie art. 67§3 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę poprzez zapłatę pokrzywdzonemu R. C. kwoty 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych.
3. Zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego R. C. kwotę 2.520,00 (dwa tysiące pięćset dwadzieścia 00/100) złotych tytułem kosztów procesu związanych z ustanowieniem pełnomocnika w sprawie.
4. Zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	VK 13/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku			

<p>dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>R. B. (1)</p>	<p>w dniu 31 lipca 2020r. około godz. 15.00 w m. G. gmina B., na drodze wojewódzkiej W 650, kierując samochodem osobowy marki V. o nr rej. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że jadąc po łuku drogi w prawo poruszał się z prędkością, która nie zapewniała panowania nad pojazdem, w wyniku czego obrócił się on wokół osi symetrii a następnie uderzył tylnym lewym kołem w betonowy</p>	

		<p>ściek wodny, po czym przejechał na prawe pobocze, zjechał ze skarpy i przewrócił się na dach, w następstwie czego pasażer pojazdu R. C. doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy- stłuczenia okolicy ciemieniowej po stronie lewej z krwiakiem podskórnym oraz otarciem naskórka i złamania kompresyjnego trzonu kręgu (...) i L1, tj. obrażeń naruszających prawidłową czynność narządów ciała na okres dłuższy niż 7 dni w myśl art. 157§1 kk, tj. czyn z art. 177§1 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>R. B. (1) i R. C.- pracownicy zakładu Usług (...) w dniu 31 lipca 2020r. ok. godz. 15.00 wracali z pracy. Poruszali się samochodem marki V. (...) o nr rej. (...), którego kierowcą był oskarżony. Pasażerem pojazdu był także A. S. (1), który siedział na przednim siedzeniu obok kierowcy. Tego dnia padał deszcz. W miejscowości G. gmina B., na drodze wojewódzkiej (...), R. B. (1) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że jadąc po łuku drogi w prawo poruszał się z prędkością, która nie zapewniała panowania nad pojazdem, w wyniku czego samochód obrócił</p>	<p>zeznania R. C.</p>	<p>137v-138</p>	

się wokół osi symetrii a następnie uderzył tylnym lewym kołem w betonowy ściek wodny, po czym przejechał na prawe pobocze, zjechał ze skarpy i przewrócił się na dach. R. C. nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa. Po dachowaniu udało mu się wyczołgać z auta. Wkrótce na miejscu zdarzenia zaczęły zatrzymywać się inne samochody. Pojawił się tam m. in. M. M.-znajomy R. C.. Na prośbę pokrzywdzonego zawiózł go do domu. Początkowo R. C. ignorował objawy, jakie pojawiły się po wypadku, choć odczuwał bóle kręgosłupa, klatki piersiowej i głowy. Liczył na to, że ból sam przejdzie. O wypadku i jego skutkach na bieżąco był informowany pracodawca. Na miejsce zdarzenia przyjechała A. Z. z synem D. Z. (1), ale R. C. nie prosił ich o pomoc lekarską. Zmienił zdanie następnego dnia kiedy ból nie przechodził a tabletki przeciwbólowe nie pomagały. W dniu 1 sierpnia 2020r. zadzwonił do A. Z. i poprosił ją o zawiezenie na pogotowie. Kobieta spełniła prośbę pokrzywdzonego. Najpierw udali się do szpitala (...), później (...). R. C. powiedział lekarzowi, że spadł z drabiny. Po rozpoznaniu złamania kompresyjnego trzonu kręgu (...) i L1, pokrzywdzony został zatrzymany na oddziale

urazowo- ortopedycznym, gdzie przebywał do 3.08.2020r. Po dopasowaniu gorsetu stabilizująco-unieruchamiającego J., wypisano go do domu z zaleceniami noszenia gorsetu do 3 miesięcy i dalszego leczenia w warunkach ambulatoryjnych- w Poradni Urazowo-Ortopedycznej.		
protokół oględzin samochodu osobowego V. (...)	14-15	
zeznania A. Z.	17-18, 148v-149	
zeznania S. Z.	26, 149	
zeznania M. M.	149v	
zeznania B. B.	39	
materiał poglądowy	41-42, 43-46	
historia choroby szpitalnego oddziału ratunkowego	56	
zeznania A. S. (2)	65-66	
protokół eksperymentu procesowego	71-72	
dokumentacja fotograficzna eksperymentu procesowego	73-74	

zeznania D. Z. (2)	75-76, 144v-145		
opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego	84-91		
wyjaśnienia oskarżonego	137		
W wyniku wypadku R. C. doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy- stłuczenia okolicy ciemieniowej po stronie lewej z krwiakiem podskórnym oraz otarciem naskórka i złamania kompresyjnego trzonu kręgu (...) i L1, tj. obrażeń naruszających prawidłową czynność narządów ciała na okres dłuższy niż 7 dni w myśl art. 157§1 kk.	opinia sądowo- lekarska	59, 144v	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1		<p>Wszystkie dowody wymienione w części 1.1. formularza są wiarygodne, bo tworzą spójną całość wzajemnie się uzupełniając. Opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego logicznie i wyczerpująco wyjaśnia powody, dlaczego doszło do wypadku. Jednocześnie zestawienie całego materiału dowodowego z opinią sądowno- lekarską rozwiewa wszelkie wątpliwości, w jakich okolicznościach pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy- stłuczenia okolicy ciemieniowej po stronie lewej z krwiakiem podskórnym oraz otarciem naskórka i złamania kompresyjnego trzonu kręgu (...) i L1. Choć lekarzowi podczas pierwszej wizyty R. C. podał, że urazu kręgosłupa doznał spadając z drabiny, wyjaśnił, że zrobił to obawiając się utraty pracy a nadto początkowo nie chciał zgłaszać sprawy organom ścigania. Sytuacja zmieniła się kiedy ocenił, że jego niezdolność do pracy przedłuży się i powoduje kłopoty finansowe. Zeznania świadka w tym zakresie są wiarygodne, bo korespondują z całym materiałem dowodowym, z którego wynika, że</p>	

		obrażeń opisanych w zarzucie pokrzywdzony doznał w wyniku wypadku drogowego, w jakim uczestniczył. Opinia sądowa- lekarska nie budzi żadnych zastrzeżeń, jest jasna, pełna, zawiera logiczną argumentację prowadzącą do wniosków końcowych.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	R. B. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Ustalenia poczynione w niniejszej sprawie dają asumpt do stwierdzenia, że oskarżony R. B. (1) swoim zachowaniem			

wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art. 177 § 1 kk. Spenalizowane w tym przepisie zostało przestępstwo wypadku w komunikacji, którego skutkiem są obrażenia ciała powodujące naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający dłużej niż 7 dni. Istota tego przestępstwa od strony przedmiotowej polega na naruszeniu zgeneralizowanych reguł ostrożnego postępowania z określonymi dobrami i spowodowanie w wyniku tego określonej szkody. Przepis ten zawiera dwie klauzule nieumyślności: jedną odnoszącą się do naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu, wyrażoną zwrotem „naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa” i drugą dotyczącą skutku, zawartą w sformułowaniu „powoduje nieumyślnie wypadek”. O charakterze całego przestępstwa przesądza ta druga klauzula. A zatem niezależnie od tego, czy sprawca występku naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym umyślnie, czy nieumyślnie, popełnia on przestępstwo nieumyślne. Sposób naruszenia zasad nie rzutuje na stronę podmiotową całego przestępstwa, ale wpływa na zawartość bezprawia; jest ono większe w razie umyślnego naruszenia

zasad bezpieczeństwa, mniejsze w przypadku ich nieumyślnego naruszenia (por. R. Stefański, Przepisy przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu i w komunikacji. Komentarz, Warszawa 2000, s. 222-223; M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, Odpowiedzialność za spowodowanie wypadku komunikacyjnego w świetle regulacji nowego Kodeksu Karnego z 1997r., Część I, Pal. 1999, Nr 1-2, s. 23). Jak podnosi się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, umyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa zachodzi wtedy, gdy sprawca świadomie postępuje wbrew zakazom lub nakazom, co w konsekwencji staje się przyczyną spowodowania skutków wskazanych w art. 177 kk. Nieumyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym może zdarzyć się zwłaszcza wtedy, gdy dokonanie określonego manewru jest wynikiem błędnej (ze strony sprawcy) oceny istniejącej sytuacji w ruchu (wyr. SN z 19.10.1976r. ,Rw 273/76, OSNKW 1976, Nr 12, poz. 153).

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń nie budzi najmniejszych wątpliwości, że oskarżony stosując nieprawidłową technikę jazdy nieumyślnie naruszył

<p>zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym. R. B. (2) nie dostosował prędkości do warunków drogowych w momencie kiedy zbliżał się do łuku drogi w prawą stronę, gdzie administracyjnie dopuszczalna prędkość wynosiła 40 km/h. To spowodowało, że samochód wpadł w poślizg, następnie w tej fazie ruchu obrócił się wokół osi symetrii a następnie uderzył tylnym lewym kołem w betonowy ściek wodny, po czym przejechał na prawe pobocze, zjechał ze skarpy i przewrócił się na dach.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. B. (1)	1	1	Uznając, że wina i społeczna szkodliwość czynu, którego dopuścił się R. B. (1) nie są znaczne, mając jednocześnie na uwadze, że oskarżony nie był dotychczas karany, również za wykroczenia drogowe (karta karna - k. 151, informacja o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego, k. 106), zaś jego dotychczasowy sposób życia i warunki osobiste uzasadniają przekonanie, że będzie w przyszłości przestrzegał porządku prawnego, a nadto, że naruszenia zasad bezpieczeństwa w

			<p>ruchu drogowym dopuścił się nieumyślnie, Sąd na zasadzie art. 66 § 1 i 2 kk, art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył prowadzone w sprawie niniejszej postępowanie karne. Należy w tym miejscu wspomnieć o kwestii przyczynienia się pokrzywdzonego do zwiększenia obrażeń ciała. R. C. w chwili zdarzenia nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa. Wprawdzie okoliczność ta pozostaje bez wpływu na kwalifikację prawną czynu przypisanego oskarżonemu, niemniej ma znaczenie dla oceny jego stopnia społecznej szkodliwości, która zależy m.in. od rozmiaru wyrządzonej szkody.</p> <p>W ocenie Sądu okres próby 1 roku będzie wystarczający dla osiągnięcia wobec sprawcy celów wychowawczych i prewencyjnych, tym samym zapobiegnie powrotowi oskarżonego do przestępstwa.</p>
R. B. (1)	2	1	<p>Stosownie do art. 67§3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę poprzez zapłatę pokrzywdzonemu R. C. kwoty 10.000 złotych. Zdaniem Sądu kwota ta rekompensuje cierpienia fizyczne i psychiczne, jakich doznał pokrzywdzony w wyniku zdarzenia. Pokrzywdzony</p>

przez 3 miesiące musiał nosić gorset ortopedyczny. Później przechodził rehabilitację. Przez pół roku pozostawał na zwolnieniu lekarskim, aktualnie otrzymuje jedynie zasiłek rehabilitacyjny. Jednocześnie przy wymiarze zadośćuczynienia Sąd miał na uwadze przyczynienie się pokrzywdzonego do powstania obrażeń- brak zapięcia pasów bezpieczeństwa. Przyczynienie się poszkodowanego do powstania lub zwiększenia szkody ma miejsce wówczas, gdy szkoda jest skutkiem nie tylko zdarzenia, z którym ustawa łączy obowiązek odszkodowawczy innego podmiotu, ale także zachowania się samego poszkodowanego. Zachowanie się poszkodowanego jest więc w konstrukcji przyczynienia traktowane jako przyczyna konkurencyjna do przyczyny przypisanej osobie odpowiedzialnej. Art. 362 kc ma zastosowanie także do odpowiedzialności deliktowej, a więc przyczynienie się poszkodowanego do powstania lub powiększenia szkody jest okolicznością wpływającą na wysokość odszkodowania bez względu na zasadę, na której opiera się

			<p>odpowiedzialność sprawcy (zob. P. Sobolewski, w: K. Osajda (red.), Kodeks cywilny. Komentarz, wyd. IV, Legalis -2012, komentarz do art. 362; A. Rzetecka-Gil, op. cit., teza 16; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 1999 r., I CKN 1012/97, OSP 2001/1/2). Niewątpliwie brak zapięcia pasów bezpieczeństwa przez pokrzywdzonego miał znaczny wpływ na zwiększenie się obrażeń jego ciała powstałych po wypadku, gdyż umożliwiał swobodne przemieszczanie się ciała po kabynie dachującego auta. Taki wniosek jest uzasadniony, gdyż pozostali dwaj uczestnicy zdarzenia, którzy mieli zapięte pasy bezpieczeństwa, nie odnieśli żadnych obrażeń.</p>
<p>5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA <i>Zawarte w WYROKU</i></p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>6. <i>inne zagadnienia</i></p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym</p>			

do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3, 4	<p>Zgodnie z treścią art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego R. C. kwotę 2.520 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu poniesionych w związku z ustanowieniem pełnomocnika. Wysokość kosztów procesu ustalono zgodnie z treścią rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r. poz. 1800 ze zm.). Zgodnie z §11 ust.2 pkt 3 stawki minimalne za obronę wynoszą przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym 840 zł. Przepis ten stosuje się odpowiednio do opłat za czynności w postępowaniu karnym pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego (§11 ust. 7). Stosownie do §15 ust. 3 opłatę w sprawach wymagających przeprowadzenia rozprawy ustala się w wysokości przewyższającej</p>	

stawkę minimalną, która nie może przekroczyć sześciokrotności tej stawki jeśli uzasadnia to:

- niezbędny nakład pracy adwokata, w szczególności poświęcony czas na przygotowanie się do prowadzenia sprawy, liczba stawiennictw w sądzie, w tym na rozprawach i posiedzeniach, czynności podjęte w sprawie,

- wkład pracy adwokata w przyczynienie się do wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, jak również do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia istotnych zagadnień prawnych budzących wątpliwości w orzecznictwie i doktrynie, rodzaj i złożoność sprawy, w szczególności tryb i czas prowadzenia sprawy,

- obszerność zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lub biegłych sądowych, dowodu z zeznań świadków, dowodu z dokumentów, o znacznym stopniu skomplikowania i obszerności.

Mając na uwadze z jednej strony nieskomplikowany charakter sprawy, z drugiej- okoliczność, że rozprawa odbyła się na czterech terminach, Sąd uznał, że uzasadnionym

	<p>będzie zwrot pełnomocnikowi posiłkowemu kosztów procesu za ustanowienie pełnomocnika w kwocie stanowiącej trzykrotność stawki minimalnej za obronę.</p> <p>Sąd na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, mając na uwadze, że otrzymuje niewielką emeryturę i ma na utrzymaniu ciężko chorą żonę.</p>	
7. Podpis		